Dosar nr.1-74/26
PIGD: 1-26057306-21-1-07052026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

15 octombrie 2026 or. Cimișlia
Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător Ion Volcovschi
Grefieri Svetlana Alexandrean și Daniela Botnari
A examinat cauza cu participarea:
Acuzatorului de stat Octavian Căinăreanu
Inculpatului Valentin Udrea
Apărătorului inculpatului Ștefanița Bîcos

examinând în cadrul ședinței de judecată publică, în condițiile art. 509 CPP RM, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală privind învinuirea lui:

Udrea Valentin *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în raionul *****, satul *****, studii medii incomplete, supus militar, în relații de concubinaj, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal al Republicii Moldova,

Perioada examinării cauzei penale: 11.05.2026 – 15.10.2026
Procedura de citare legală a fost executată.

A C O N S T A T A T :

Udrea Valentin *****, cunoscând cu certitudine despre faptul că față de el a fost aplicată brățara de monitorizare electronică, precum și despre obligațiile stabilite prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria ***** nr. 2o/pr-7/2026 din 24 martie 2026, inclusiv interdicția de a contacta victima Papiș Angela pe o perioadă de 3 luni, la data de 26 martie 2026, pe parcursul zilei, având un comportament neadecvat, intenționat a apelat victima prin intermediul telefonului mobil și a amenințat-o cu răfuială fizică, înjosind-o cu cuvinte necenzurate, acțiuni prin care a încălcat măsurile de protecție aplicate pe un termen de 3 luni, stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie nr. 2o/pr-7/2026 din 24 martie 2026, emisă de către Judecătoria Cimișlia.

Prin acțiunile sale intenționate, Udrea Valentin ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 320[1] din Codul penal, adică *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*.

Procedura

La etapa urmăririi penale, învinuitul a recunoscut în mod expres vina în legătură cu fapta descrisă mai sus și a acceptat încadrarea juridică a acesteia, în acest sens, servind drept confirmare declarația scrisă personal de Udrea Valentin, și anexată la materialele dosarului. *(f.d.139)*

La fel, la etapa urmăririi penale, Udrea Valentin, asistat de apărătorul său, și-a manifestat voința să încheie acord de recunoaștere a vinovăției.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Octavian Căinăreanu a solicitat de a fi admis acordul de recunoaștere a vinovăției care a fost încheiat la data de 05 mai 2026 între acuzator, inculpat și apărătorul acestuia.

Astfel, la inițiativa lui Udrea Valentin și a avocatului Bîcos Ștefaniță și în conformitate cu prevederile art. art. 504, 505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, rezultă că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui Udrea Valentin.

Astfel, faptele imputate inculpatului Udrea Valentin prevăzute de art.320[1] Cod Penal au fost just încadrate în conformitate cu dispozițiile prevăzute de codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Poziția inculpatului

În ședința de judecată, sub jurământ, inculpatul Udrea Valentin, vina în comiterea infracțiunii imputate a recunoscut integral, a menționat că înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. Totodată, a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției, despre ceea ce a săvârșit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa față de probele anexate la dosar.

Totodată a declarat că la data de 24 martie 2026, s-a certat cu fosta concubină, a lovit-o și a numit-o cu cuvinte necenzurate. În privința sa au fost stabilite interdicțiile. La data de 26.03.2026, fiind în stare de ebrietate, a sunat-o pe fosta concubină și a numit-o cuvinte necenzurate, respectiv a încălcat ordinul de restricție de urgență. *(f.d.156)*

Analiza probelor și încadrarea juridică

Ascultând opiniile participanților la proces, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că Udrea Valentin se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod Penal.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

La fel, instanța de judecată reține că, la etapa urmăririi penale au fost acumulate următoarele probe care au fost puse la baza învinuirii, au fost acceptate de inculpat la etapa semnării acordului de recunoaștere a vinovăției și au fost puse la baza acordului de recunoaștere a vinovăției înaintat instanței de judecată pentru acceptare:

Proces-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă înregistrat în REI-I cu nr. 112 din 01.04.2026 al SSS al SP nr. 1 al IP Cimișlia, agent superior Danilov (Ciobanu) Irina prin care s-a constatat că la data de 26.03.2026, ora 16:07 în Serviciul de Gardă al IP Cimișlia a parvenit informația telefonică de la cet. Papiș Angela ***** a.n loc. *****, r-nul *****, care a comunicat că la data de 26.03.2026, concubinul ei Udrea Valentin ***** a.n, a amenințat-o prin intermediul telefonului cu răfuială fizică, astfel, încălcind obligațiile impuse prin Ordonanța de Protecție din 24.03.2026, dosar nr. 2o/pr-7/2026, stabilită în privința victimei Papiș Angela ***** a.n loc. *****, r-nul *****. *(f.d.4)*

Informație telefonică înregistrată în REI-II nr. 792 din 26.03.2026, ora 16:07 prin care DZS-112 a recepționat apel telefonic de la cet. Papiș Angela ***** a.n loc. *****, r-nul *****

care a comunicat că la data de 26.03.2026 concubinul ei cet Udrea Valentin ***** a.n o amenință prin intermediul telefonului cu răfuială fizică. *(f.d.5)*

Încheierea Judecătoriei Cimișlia nr. 2o/pr-7/2026 și Ordonanța de Protecție din 24.03.2026. *(f.d.9-12)*

Procesul -verbal din 24.03.2026 privind informarea/înmânarea a actului de procedură prin care a fost înmânat sub semnătură lui Udrea Valentin *încheierea Judecătoriei Cimișlia* nr. 2o/pr-7/2026 si Ordonanța de Protecție din 24.03.2026. *(f.d.14)*

Procesul-verbal de ridicare din 01.04.2026, prin care a fost ridicat de la Papiș Angela un suport de stocare a informației DVD-R pe care sunt stocate 2 înregistrări audio. *(f.d.19)*

Proces-verbal de examinarea o obiectului din 03 aprilie 2026, fiind examinat un suport de stocare a informației DVD-R pe care sunt stocate 2 înregistrări audio care au fost ridicate de la Papiș Angela care confirmă faptul că la 26.03.2026 Udrea Valentin a telefonat pe Papiș Angela. *(f.d.19, 21-23)*

Declarațiile martorului Papiș Angela care fiind audiată a declarat că, de o perioadă de 3 ani a locuit împreună cu concubinul său Udrea Valentin ***** an. în r-nul *****, ***** la domiciliu ce-i aparține ei, copii comuni nu au, însă ea are la întreținere un copil minor Papiș Dumitru ***** a.n. din a doua căsătorie. Astfel, de aproximativ 2 ani jumătate concubinul său aplică violență fizică asupra ei, lovind-o cu palmele în regiunea feței, totodată acesta fiind în stare de ebrietate alcoolică manifesta un comportament agresiv și neadecvat față de ea, exprimându-se cu diferite cuvinte necenzurate, când aveau loc faptele respective, copilul minor nu se afla în preajma, el nefiind martor la cele întâmplate. După ce o agresa fizic. Valentin pleca de la domiciliu, iar peste aproximativ 3 zile revenea și își cerea scuze, fiind iertat de fiecare dată. În luna martie, anul 2026, data exactă nu și-o amintește a fost agresată fizic de către concubinul său Udrea Valentin, cu pumnii pe diferite părți ale corpului, acesta fiind în stare de ebrietate alcoolică, după care a plecat într-o direcție necunoscută, iar ea începuse să se simtă rău, intrând în domiciliu i-a comunicat fiului său să apeleze la serviciul 112 și să solicite intervenția ambulanței. Astfel, următoarea zi, fiind apelată de către asistenta socială din satul ***** a fost întrebată dacă dorește să fie instituită ordonanța de protecție pe o perioadă mai îndelungată de timp în privința lui Valentin, unde ea imediat a fost de acord și s-a deplasat la Agenția Teritorială de Asistență Socială din or. Cimișlia și împreună cu acestea au întocmit cererea în instanța de judecată, privind instituirea ordonanței de protecție. Tot în aceeași zi, în jurul orelor 16:00 a avut loc ședința de judecată și Instanța a emis ordonanța de protecție pe o perioadă de 3 luni și l-a obligat pe concubinul ei Udrea Valentin să nu se apropie de ea și de domiciliu amplasat în *****, r-nul *****. La data de 26.03.2026, pe tot parcursul zilei Valentin a apelat-o pe telefonul staționar (fix), însă ea nu răspundea la apeluri, iar în jurul orelor 15:30, a decis să răspundă la apel și să-i comunice că nu are dreptul să o apeleze din motiv că încalcă ordonanța de protecție, unde el a început să se exprime cu diferite cuvinte necenzurate, iar ea a închis imediat apelul. Valentin continua insistent să o apeleze, atunci ea a decis să răspundă la apel și să înregistreze cu telefonul mobil conversația, pentru a avea probe împotriva concubinului. În urma preluării apelului Valentin a început să comunice calm, fără careva cuvinte necenzurate, spunându-i să-i întoarcă careva bunuri, însă ea a refuzat din motiv că acele bunuri solicitate se află în gospodăria sa și îi aparțin ei. Valentin văzând acest lucru a început să o amenințe că îl v-a agresa fizic pe fiul ei Răcilă Mihail care la moment se afla peste hotarele țării, din motivul conflictelor anterioare între ei. Totodată, menționează că când a fost apelată de către concubin Udrea Valentin, ultimul se afla în stare de ebrietate alcoolică. *(f.d.27-28)*

Pedeapsa

Evaluând caracterul rezonabil al pedepsei prevăzute în acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată ține cont de art. art. 7, 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

La fel, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul dat, norma încriminată nu prevede o pedeapsă alternativă pedepsei cu închisoarea, aceasta având un caracter excepțional și urmează a fi aplicată doar în situații când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare.

În speță, o atare pedeapsă solicitată de acuzatorul de stat și susținută de Udrea Valentin și avocatul acestuia, s-a ținut cont de scopul pedepsei penale, natura și gravitatea faptei.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

1) voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale — învinuitul Udrea Valentin și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a solicitat încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției;

2) *recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată* - învinuitul Udrea Valentin, benevol și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, este de acord cu încadrarea juridică și nu a negat fapta incriminată;

3) *natura și gravitatea acuzației înaintate* — Udrea Valentin este învinuit în săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art. 320^1 din Codul penal.

4) *pericolul public prezentat de învinuit* — învinuitul Udrea Valentin este caracterizat conform caracteristicii eliberate de către Consiliul sătesc ***** *(f.d.34)*, ca fiind o persoană care se caracterizează negativ.

5) *interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse* - la caz, prin încheierea acordului privind recunoașterea vinovăției și expedierea cauzei penale în instanța de judecată, va fi obținută o examinare mai rapidă, eficientă și cu cheltuieli reduse atât ale părților implicate în proces cât și ale statului.

Drept circumstanțe atenuante, prevăzute de art.76 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal, acuzarea nu a invocat.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, condițiile de inițiere și încheiere și conținutul acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia că faptele au fost săvârșite de inculpatul Udrea Valentin, în baza probelor administrate prezentate de procuror și acceptate de inculpat, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.320^1 Cod penal pe semnele: neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Totodată, instanța de judecată a constata că inculpatul Udrea Valentin a înțeles pentru ce infracțiune este învinuit, și-a recunoscut vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului; a înțeles consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Conform art.80 alin.(1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, condițiile de inițiere și încheiere și conținutul acestuia, instanța de judecată ajunge la concluzia că faptele au fost săvârșite de inculpatul Udrea Valentin, în baza probelor administrate prezentate de procuror și acceptate de inculpat, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.320[1] Cod penal pe semnele: *„neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.”*

Totodată, instanța de judecată a constatat că inculpatul Udrea Valentin a înțeles pentru ce infracțiune este învinuit, și-a recunoscut vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului; a înțeles consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Conform art.80 alin.(1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției și anume – muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore.

La stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, în conformitate cu prevederile art.509[1] alin.(4) Cod de procedură penală, instanța verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal și dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal prevede în calitate de pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

În condițiile art.80 alin.(3) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, se stabilește noile limite a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității care este de la 106 ore la 133 ore.

Prin prisma art.75-78 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din conținutul acordului de recunoaștere a vinovății reiese că acesta a fost formulat luându-se în considerare în timpul negocierilor: voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale, recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată, natura și gravitatea acuzației înaintate, pericolul public prezentat de învinuit, interesul public de a obține o judecare

mai operativă cu cheltuieli mai reduse, comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În contextul celor enunțate supra, instanța ajunge la concluzia că individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, limitele pedepsei au fost reduse în condițiile art.80 din Codul penal și au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa și executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin acordul de recunoaștere a vinovăției și în ședința de judecată, Udrea Valentin a declarat că este de acord să i se aplice pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 (o sută douăzeci) ore, iar instanța nu a stabilit existența interdicțiilor prevăzute la art.67 Cod penal pentru aplicarea unei asemenea categorii de pedeapsă.

La fel, ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului Udrea Valentin, de scopul pedepsei penale și anume, de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, prezența circumstanței atenuante și lipsa celor agravante,

comiterea a infracțiunii mai puțin grave, instanța de judecată consideră că corectarea și reeducarea inculpatului Udrea Valentin este posibilă fără privarea de libertate și consideră oportun a-i aplica pedeapsa – sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, având în vedere gravitatea infracțiunii săvârșite și personalitatea inculpatului Udrea Valentin, instanța de judecată ajunge la concluzia că pedeapsa prevăzută în acordul de recunoaștere a vinovăției - pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore - este una rezonabilă și justificată.

Astfel, conform art. 67 alin. (1) Cod penal, - munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autoritățile administrației publice locale. Potrivit alin. (2) - munca neremunerată în folosul comunității se stabilește pe un termen de la 60 la 240 de ore și este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia - până la 8 ore pe zi. Potrivit alin. (2^1) - după pronunțarea hotărârii judecătorești, președintele ședinței de judecată explică esența pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, fapt care se consemnează în procesul - verbal al ședinței de judecată. Potrivit alin. (2^2) - persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliu sau, după caz, la comandantul unității militare.

Potrivit alin. (3) - în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni. Potrivit alin. (5) - munca neremunerată în folosul comunității va fi prestată timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

Cheltuieli de judecată

Potrivit cerințelor expuse precum și reieșind din acordul de recunoaștere a vinovăției în cauza penală examinată acuzarea a solicitat încasarea cheltuielilor în mărime de 27,00 (douăzeci și șapte) lei cheltuieli pentru birotică.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit prevederilor art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar, conform alin.(2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare (…).

Astfel, conform art. 227 alin. (1) și (2) CPP al RM, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Alin. (3) prevede că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, analizând natura juridică a cheltuielilor arătate de către acuzatorul de stat, instanța de judecată constată că acestea reprezintă cheltuieli suportate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, fiind generate de comportamentul inculpatului pe durata urmăririi penale, prin urmare instanța de judecată apreciază drept rațională stabilirea obligației de compensare a acestor cheltuieli din contul inculpatului în beneficiul statului în mărime de 27,00 (douăzeci și șapte) lei.

Potrivit chitanței din 05.05.2026, Udrea Valentin a achitat suma de 27 (douăzeci și șapte) de lei, reprezentând cheltuielile de judecată, chitanța respectivă fiind prezentată de acuzatorul de stat în cadrul ședinței de judecată din data de 08.10.2026 și anexată la materialele cauzei.*(f.d.155)*

Măsuri preventive nu au fost aplicate;

Corpuri delicte la cauza penală nu sunt;

Mijloace materiale de probă nu sunt;

Acțiune civilă nu a fost înaintată;

Călăuzindu-se de dispozițiile art. 340, 384-385, 389, 391, 394-396, 504-509, Cod Procedura Penala, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E

Udrea Valentin se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 320^1 din Codul penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 (o sută două zeci) ore.

Se obligă Udrea Valentin, să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

În temeiul prevederilor art. 67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui Udrea Valentin că, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia în termen de 15 zile de la pronunțare, doar în partea erorilor procesuale și măsurii de pedeapsă stabilite, la Curtea de Apel Sud prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței, Judecător _____ Ion Volcovschi